

8STE JAARGANG, NR. 148
29 NOVEMBER 2010

IN DIT NUMMER:

1 NIEUWSBERICHTEN

5 BOEKBESPREKING

6 PLATENRECENSIES

Jesse van Ruller, Toine Thys,
 Microscopic Septet, Michael Baird,
 Jazz Passengers, Jeroen van
 Herzelee, Yves Peeters e.a.

11 CONCERTVERSLAGEN

Herbie Hancock, Sean Bergin's
 New Mob, Gatecrash, Manu Katché
 en Roberto Fonseca.

EN VERDER:

15 [Opening LantarenVenster R'dam](#)

JAZZFLITS 149

staat 20 december op

<http://www.jazzflits.nl>

NIEUWSSELECTIE

**JAZZLEGENDE JAMES MOODY
 ERNSTIG ZIEK**

**Saxofonist James Moody (85) heeft
 alvleesklierkanker. Dat maakte zijn
 familie 3 november bekend. Moody
 heeft besloten om af te zien van
 chemotherapie of bestraling.**

Tot eind vorig jaar toerde James Moody
 nog over de gehele wereld. Enkele
 maanden geleden verscheen zijn cd '4B'.
 "We decided to let people know about
 his condition now, mainly because I felt
 he should feel the love from people
 around the world whose lives he has
 touched," zegt zijn vrouw Linda Moody.
 Als Moody energie heeft speelt hij nog
 tenorsaxofoon en fluit. Verder slijt hij
 zijn dagen met het luisteren naar muziek
 en het kijken naar televisieprogramma's.
 "He's comfortable and very peaceful and
 happy", aldus zijn vrouw.

**Eerste MECC Jazz Maastricht trekt
 7.500 bezoekers**

De eerste editie van het festival MECC
 Jazz Maastricht heeft op 29 en 30 oktober
 volgens opgave van de organisatie
 zo'n 7.500 bezoekers getrokken. Ver-
 deeld over acht podia traden meer dan
 vijftig acts op. Volgend jaar zal er weer
 een editie zijn: in het weekend van 28
 en 29 oktober. Onder andere, pianist
 Harmen Fraanje, de saxofonisten Ad
 Colen en Wayne Shorter, trompettist Roy
 Hargrove en het duo Tuck & Patti traden
 deze keer op.

Heeft u jazznieuws?

Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

ia77

JazzFlits

JAZZFLITS IS EEN ONAFHANKELIJK JAZZMAGAZINE

CONCERTVERSLAG

**SAXOFONIST DONNY McCASLIN TOONT
 IN DEN BOSCH ZIJN VERBLUFFENDE TECHNIEK**

Donny McCaslin, in 2008 winnaar van de Down Beat Rising Star Award, inmiddels een van de meest gewilde saxofonisten van New York en hoeksteen van het Dave Douglas Quintet, trad op 5 november met zijn eigen kwartet op in de Toonzaal van Den Bosch. Dit topkwartet met pianist Uri Caine, bassist Scott Colley en drummer Antonio Sanchez, dat later die week ook in het Bimhuis optrad, speelde indringende postmoderne jazz die zich tussen romantiek en vrije jazz met woeste notenregens bewoog. McCaslin is een tenorsaxofonist met een verbluffende techniek en een prachtige vol vochtige toon, die in zijn solo's een kronkelig maar helder pad volgt waarbij ook de luisteraar de weg geen moment kwijtraakt.

Tekst en foto: Tom Beetz

Wilt u een kosteloos abonnement op JAZZFLITS?

Stuur dan een mail naar jazzflits@gmail.com met als onderwerp 'abonnement'. U ontvangt dan twintig keer per jaar bericht als de nieuwe JAZZFLITS op onze website staat.

NIEUWS

Ruud Bergamin vijftig jaar actief als jazzmusicus

De Rotterdamse saxofonist/arrangeur Ruud Bergamin is een halve eeuw actief als jazzmusicus. Hij viert dat 12 december in De Castagnet in Rotterdam (Schiebroek) met een jubileumconcert. Tijdens het concert treden zeven formaties op waar Bergamin lid van is of waar hij leiding aan geeft: bigbands en kleinere groepen. Bergamin startte zijn loopbaan in 1959 op sopraansax in de Goudse Re-vival Swing Combo. In de jaren zeventig maakte hij deel uit van De B-ventoon.

The Hague Jazz vertrekt uit het Haagse World Forum

Het festival The Hague Jazz verdwijnt uit het World Forum Den Haag. Festivaldirecteur Ruud Wijkniet zegt dat hij vertrekt omdat zijn festival een forse huurverhoging voor de kiezen krijgt, zo meldt de Stadsomroep Den Haag op 5 november. Michiel Middendorp van World Forum ontkent dit bij die omroep. Hij stelt dat er nog nooit huur betaald is en dat dit ook voor 2011 niet aan de orde is. Wijkniet onderzoekt momenteel of hij zijn festival elders in de stad kan onderbrengen.

Concertgebouw Jazz Award 2010 voor Sonny Rollins

De Concertgebouw Jazz Award 2010 is toegekend aan tenorsaxofonist Sonny Rollins. Hij kreeg de prijs 24 november uitgereikt door Simon Reinink, algemeen directeur van Het Concertgebouw Amsterdam. Op die avond trad Rollins daar op. De Concertgebouw Jazz Award is een oeuvreprijs voor een internationaal vermaarde jazzmusicus. Eerdere winnaars waren onder anderen Toots Thielemans (2009), Herbie Hancock (2008), Wayne Shorter (2007) en Eddie Palmieri (2006).

OVERLEDEN

Hotep Idris Geleta, 3 november 2010 (69)

De Zuid-Afrikaanse pianist Hotep Idris Geleta werd geboren als Cecil Barnard. Hij overleed in Johannesburg.

Jack Brokensha, 28 oktober 2010 (84)

Van oorsprong Australische vibrafonist. Overleden in Sarasota FL.

Walter Payton, 28 oktober 2010 (68)

Bassist en vader van trompettist Nicholas Payton. Overleden in New Orleans.

PODIA

BRUSSELS JAZZ ORCHESTRA MAAKT INDRIJK TIJDENS NEW YORKSE CONCERTREEKS

Het BJO eind oktober in New York. (Foto: Larry Ford)

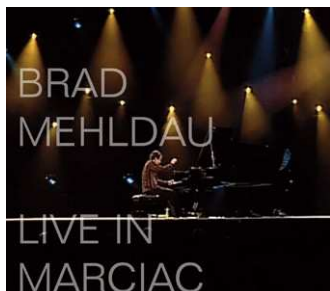
Het Brussels Jazz Orchestra (BJO) gaf tussen 26 en 31 oktober zes concerten in Dizzy's Club Coca Cola in Jazz at Lincoln Center (New York). Ze waren er op uitnodiging van pianist en componist Kenny Werner. Naar schatting 1.500 mensen kwamen naar de zestienkoppige Belgische jazzband luisteren, onder wie orkestleider Maria Schneider, trompettist Randy Brecker en saxofonist Joe Lovano. Het orkest maakte een goede indruk op de gastheren van het Jazz at Lincoln Center. "We kregen van de programmatoren te horen dat ze ons tweejaarlijks willen uitnodigen en openstaan voor een samenwerking met de band van Wynton Marsalis", zegt Koen Maes, manager van BJO. "We keren terug met onvergetelijke herinneringen en een rugzak vol cd- en concertvoorstellen."

KONINGIN OPENT NIEUWE LANTARENVENSTER

Koningin Beatrix heeft 6 november in Rotterdam het nieuwe film- en muziektheater LantarenVenster geopend. Onder anderen trompettist Eric Vloeimans en de formatie Third Round traden bij die gelegenheid op. In het nieuwe theater aan de Wilhelmijnapier staan jaarlijks ruim honderd concerten op het programma. LantarenVenster was voorheen gevestigd in de Gouvernestraat en is een prominent jazzpodium. (Foto: Joke Schot)

NIEUWS

Nieuw solo-album Brad Mehldau in januari uit

Bij Nonesuch Records verschijnt in januari een nieuw solo-album van pianist Brad Mehldau. Het album, 'Live in Marciac', bestaat uit twee cd's en een dvd. De opnamen werden gemaakt tijdens een optreden op het Franse festival Jazz in Marciac. Mehldau speelt eigen werk en stukken van onder anderen Kurt Cobain, Lennon/McCartney, Cole Porter en Radiohead.

ESP verlaagt cd-prijs naar 10 dollar

ESP-Disk heeft de prijs van zijn cd's verlaagd van 12,98 naar 9,98 dollar. Voor dat bedrag zijn de platen via de website van het label te bestellen. ESP heeft opnamen in de catalogus van onder anderen de saxofonisten Albert Ayler en Steve Lacy, de pianisten Burton Greene en Bus Powell, en de formatie Furic Leibovici met de saxofonisten Lee Konitz en Chris Cheek.

Parijse club Sunside bestaat 10 jaar

De Parijse jazzclub Le Sunside bestaat 10 jaar. Bij dit jubileum wordt uitgebreid stilgestaan in december. Die maand zullen onder anderen violist Didier Lockwood, trompettist Paolo Fresu, pianist Yaron Herman, saxofonist Dave Liebman en drummer Aldo Romano optreden.

Londens optreden Dizzy Gillespie in voorjaar op cd uit

Trompettist Dizzy Gillespie speelde in augustus 1973 drie weken in de Londense jazzclub Ronnie Scott's. Eigenlijk was het de bedoeling dat hij twee weken zou optreden, maar hij trok zoveel bezoek dat het engagement werd uitgebreid. Gedurende die extra week werden elke avond opnamen gemaakt. Recentelijk zijn die weer opgedoken. De beste stukken verschijnen in het voorjaar op vier cd's bij CAP Records. Gillespie is te horen met Mickey Roker (dr), Earl May (b), Al Gafa (gt) en Mike Longo (p). De eerste cd van 'The Dizzy Gillespie Quintet - Live At Ronnie Scott's' is overigens nu al te downloaden via iTunes of Amazon.

PRIJZEN

CHICK COREA GROTE WINNAAR IN DOWNBEAT READERS POLL

Chick Corea is veruit de populairste musicus bij de lezers van het Amerikaanse blad DownBeat. In de 75ste Readers Poll van het blad staat hij bovenaan in drie categorieën: Electric Pianist, Jazz Artist en Beyond Album (met zijn cd 'Five Peace Band Live'). Ook is hij gekozen in de Hall of Fame. De poll staat in het decembernummer.

Andere populaire musici zijn: Bobby McFerrin (beste zanger), Diana Krall (beste zangeres), Robin Eubanks (beste trombonist), Herbie Hancock (beste pianist), Christian McBride (beste bassist) Wynton Marsalis (beste trompettist), Sonny Rollins (beste tenorist), Kenny Garrett (beste altsaxofonist), Pat Metheny (beste gitarist) en Jack DeJohnette (beste drummer). De beste formaties van 2010 zijn volgens de DownBeat-lezers het Dave Brubeck Quartet en het orkest van Maria Schneider. Als plaat van het jaar kwam Pat Metheny's 'Orchestrion' uit de bus. Meer uitslagen staan op pagina 17 en 18.

OVERIG

SPONSOR NEWPORT JAZZ FESTIVAL TREKT ZICH TERUG

CareFusion, een Amerikaanse producent van medische apparatuur, stopt met het sponsoren van jazzevenementen. Onder meer het New Port Jazz Festival, het NYC Festival en het Chicago Jazz Festival moeten op zoek naar een andere geldgever.

Een woordvoester van CareFusion legt op de website van het Amerikaanse blad JazzTimes uit dat de sponsoring bedoeld was om de naam van het merk te vestigen. Dat is gelukt, zegt zij, zodat het tijd is voor een nieuwe strategie. Volgens sommigen zou dat niet de eigenlijke reden zijn. CareFusion draait door de economische crisis niet zo goed. Nog in augustus moest het bedrijf 700 mensen ontslaan, 5 procent van het personeelsbestand, en de winstgevendheid daalt. Ook om die reden zou CareFusion volgens hen de sponsoring staken.

CareFusion kijkt met een goed gevoel terug op de sponsoring van jazz. "We were blown away by how welcoming and embracing jazz fans and the jazz community were towards us", vertelt Suzanne Hatcher, pr-directeur van het bedrijf, tegen JazzTimes. "There was really something special going on with Newport and we were happy just to be a part of it."

De jazzfestivals in Newport, New York City en Chicago kunnen niet zonder sponsor, zegt organisator George Wein in een reactie op het besluit van CareFusion. "Without a sponsor, we can't take in enough money to pay the festival costs. You can't make it on ticket sales. No way. Not with the prices of artists, the costs of hotels, the costs of staging, advertising. You can't make it." Een nieuwe hoofdsponsor zal tussen de 500.000 en 1 miljoen dollar op tafel moeten leggen. Wein is ervan overtuigd dat zich weer een nieuwe sponsor meldt, zeker voor het Newport Jazz Festival. "With Newport you always know who's sponsoring the festival. The media coverage we get is really something. Even now, when CareFusion is announcing that they're not a sponsor, they're getting a million dollars worth of publicity." Bedrijven zullen altijd behoefte hebben aan promotie, ook in tijden van economische crisis, besluit George Wein hoopvol.

NIEUWS

Promovenda doet onderzoek naar Nederlandse jazz in jaren 1960–80

Loes Rusch, promovenda bij Muziekwetenschap aan de Universiteit van Amsterdam, gaat gedurende vier jaar onderzoek doen naar Nederlandse jazz-praktijken tijdens de periode 1960-1980. Centraal staat de vraag wat de Nederlandse jazz typeert en of er zoiets bestaat als 'Nederlandse jazz'. Tijdens haar onderzoek interviewt ze musici, programmeurs, luisteraars en beleidsmakers, inventariseert ze muzikale werken en ensembles, en analyseert ze het netwerk van festivals, instituten, critici en publiek. Het onderzoek vormt een onderdeel van het internationale Rhythm Changes, een onderzoeksproject dat zich richt op de studie van Europese jazz-praktijken (www.rhythmchanges.net).

Vier eerste prijzen in finale Prinses Christina Jazz Concours

In de finale van het Prinses Christina Jazz Concours hebben de volgende finalisten een eerste prijs gewonnen: de Jazz Focus Big Band, Twogether (Jérôme Cardynaals, drums en Simon Oslender, Hammond orgel), het Alex Koo/Lennart Heyndels Trio en het Matiss Cudars Trio. De finale vond 21 november plaats in het Muziekgebouw aan 't IJ te Amsterdam en vormde het hoogtepunt van een lang weekend optredens van jonge jazzmuzikanten (12 t/m 20 jaar) uit het hele land.

Meer dan driehonderd jonge muzikanten waren naar Amsterdam gekomen voor een optreden op de podia van het Bimhuis en het Muziekgebouw aan 't IJ. Een jury bestaande uit onder anderen Ruud van Dijk, Joost Lijbaart, Co de Kloet, Lydia van Dam, Willem Friede en Hans Mantel, selecteerde uit de solisten, ensembles en bigbands de finalisten. Die kregen prijzen in de vorm van masterclasses van bekende jazzmuzikanten (bv. Brad Mehldau), een cd-opname en een studiereis naar New York. De prijzen werden uitgereikt door Caroline Gehrels, wethouder Kunst en Cultuur van Amsterdam.

Het Prinses Christina Jazz Concours vindt eens in de twee jaar plaats. Eerdere winnaars van dit concours waren onder anderen trompettist Rik Mol, saxofonist Joris Roelofs en pianist Sebastiaan van Bavel.

De volledige uitslag van het Prinses Christina Jazz Concours 2010 staat op pagina 19 van deze JazzFlits.

OVERIG VERVOLG

NIEUWE GRAFSTEEN VOOR OSCAR PETTIFORD

In Kopenhagen werd 17 november een nieuwe steen op het graf van de Amerikaanse bassist Oscar Pettiford onthuld. Pettiford overleed precies vijftig jaar geleden in de Deense hoofdstad en ligt daar op de Frederiksberg begraafplaats. Onder meer de Amerikaanse ambassade betaalde aan de steen mee. (Foto: Jan Persson).

CONCERT VAN SARAH VAUGHAN VERSCHENEN IN REEKS 'JAZZ AT THE CONCERTGEBOUW'

In de reeks 'Jazz at the Concertgebouw', is een cd verschenen met een concert dat zangeres Sarah Vaughan zaterdagavond 7 juni 1958 in Amsterdam gaf. 'If This Isn't Love' is het vierde album in deze serie van het Muziek Centrum Nederland.

Vaughan zong elf songs tijdens het concert, begeleid door haar eigen trio bestaande uit pianist Ronnell Bright, bassist Richard Davis en drummer Art Morgan. Daarna volgt het afsluitende 'How High the Moon' waarin bassist Arvell Shaw en vooral Don Byas op saxofoon meedoen. Zij speelden in de set voor de pauze met een eigen groep, maar kwamen terug voor het sluitstuk van het concert. Het optreden van Vaughan liet recensent Michiel de Ruyter destijds sprakeloos achter. Zijn lovende kritiek betrof onder meer de wijze waarop de zangeres haar stem als een instrument gebruikt.

De opnamen van het Concertgebouw zijn aangevuld met twee tracks van een televisieoptreden van Sarah Vaughan eerder die avond voor de AVRO-televisie. Van dit optreden zijn eerder stukken op dvd verschenen, maar de twee bonustracks zijn nu voor het eerst te horen.

Het album 'If This Isn't Love' is voorzien van een boekje met foto's van het concert van Eddy Posthuma de Boer. De hoestekst is van Bert Vuijsje. Eerder verschenen in de reeks opnamen van trompettist Chet Baker, baritonsaxofonist Gerry Mulligan en trombonist J.J. Johnson.

Volg het jazznieuws op de voet.

<http://www.twitter.com/jazzflits>

JAZZ OP PAPIER

SERIE 'JAZZ OP SCHRIFT' WEER BIJ DE TIJD

Jan J. Mulder.
Jazz op Schrift, een bibliografie van Nederlandstalige jazzliteratuur. Deel 1: Boeken en bladen.
 2de herziene en vermeerderde editie.
 Almere : Names & Numbers, 2010.
 ISBN/EAN : 978-90-77260-16-6.
 Prijs 37,50 euro + 2,50 portokosten.
 (voor België: 3,50 euro portokosten)

Ook nog leverbaar zijn:

Jazz op Schrift
Deel 2 Muziektijdschriften 1923-2003,
 ISBN 90-77260-056 (49,50 euro),
Deel 3 Verborgene klanken,
 ISBN/EAN : 978-90-77260-12-8,
 (49,50 euro).
 Uitgeverij Names & Numbers,
 Reine Claudestraat 15,
 1326 JC Almere.
 E-mail: gehojazz@planet.nl.

In 1999 verscheen de eerste druk van deel 1 van 'Jazz op Schrift' bij de toenmalige uitgeverij Micrography in Amsterdam. Het boek kreeg als ondertitel 'boeken en bladen' en was in die tijd al een nuttig naslagwerk, met name voor geïnteresseerden in jazzliteratuur op muziekscholen, conservatoria en bij de vele bezoekers van (universiteits)bibliotheken. Uren van tijdrovend opzoeken konden nu op eenvoudige wijze vermeden worden. Maar de tijd staat niet stil, zeker niet op het gebied van jazzliteratuur. Hoewel de verkoop van grammofoonplaten en cd's inmiddels flink is afgenomen, blijft het beeld op het gebied van jazzliteratuur gunstig. Daardoor was Jan J. Mulder in staat zo'n 250 nieuwe bibliografische gegevens toe te voegen aan de tweede herziene en vermeerderde editie van 'Jazz of Schrift', nu uitgegeven door de stichting Names & Numbers in Almere. In vergelijking met de eerste druk uit 1999 is een aantal wijzigingen doorgevoerd. Mulder heeft door 'schaven en vijlen' een overzichtelijker presentatie bereikt en dat vergemakkelijkt het opzoeken aanzienlijk. Zo zijn boeken onder verantwoordelijkheid van een (eind)redacteur nu onder diens naam te vinden, in plaats van onder de titel. Om een voorbeeld te geven: het boek '6 over jazz' is nu te vinden onder Rolf ten Kate. Vlaamse namen met een voorvoegsel zijn nu consequent gerangschikt op de eerste letter van dat voorvoegsel. Als voorbeeld kan genoemd worden de naam Van Ostaijen, die nu onder de letter V staat. Dat zal wel hogelijk gewaardeerd worden door de vele Belgische kopers, die destijds al de inmiddels sterk verouderde eerste druk hebben aangeschaft. Verder is door de samensteller wat in de rubrieken geschoven. Ook dat maakt het opzoeken aanzienlijk gemakkelijker. Bovendien zijn nieuwe rubrieken toegevoegd en wel hoofdstukken over toneelteksten, jeugdlectuur en stripverhalen. In gevallen, waar een uitgave zich onder meerdere categorieën laat rangschikken, bieden verwijzingen en een begripregister uitkomst. Deze gewijzigde rangschikking maakte een nieuwe nummering noodzakelijk. Ten gerieve van de bezitter van de delen 2 en 3 van 'Jazz of Schrift' is een lijst toegevoegd met de nieuwe verwijzingen. In de herziene versie van 'Jazz op Schrift' deel 1 is eveneens het aantal scripties aanzienlijk uitgebreid. De auteur heeft zich wel hoofdzakelijk beperkt tot (in druk verschenen) uitgaven met een academische achtergrond.

Met de heruitgave van het hierboven beschreven deel 1 van Jan J. Mulders serie 'Jazz op Schrift' is een serie nuttige boeken nu weer helemaal bij de tijd. De drie delen bevatten een complete bibliografie van Nederlandstalige jazzliteratuur in al zijn vormen.
Geerten Garmes

WERKING LINKS IN JAZZFLITS

In **JAZZFLITS** zijn weblinks opgenomen naar bijvoorbeeld You Tube of websites van muzikanten. Als een klik op deze links niet tot de gewenste verbinding leidt, is dit mogelijk te wijten aan een verouderde versie van Acrobat Reader. Na installatie van de nieuwste versie moet het probleem verholpen zijn. Een nieuwe kosteloze versie van Adobe Reader is te downloaden via onze website (onder aan de pagina) of de website van Adobe.

CD-RECENSIES

THE JAZZ PASSENGERS

Reunited

Yellowbird

Bekijk The Jazz Passengers; klik hier:
<http://bit.ly/9OhDCU>

The Jazz Passengers? Bestaan die nog? Nou, het is even stil geweest rond de band van saxofonist Roy Nathanson en trombonist Curtis Fowlkes, want iedereen was met zijn eigen projecten bezig. Maar na een onderbreking van twaalf jaar ligt er nu dus eindelijk weer een album van deze aanstekelijke New Yorkse band in de winkel, met de toepasselijke titel 'Reunited'. Met de titelsong hebben we meteen de meest curieuze cover van de plaat te pakken. Het betreft inderdaad de soulballad van Peaches & Herb, maar dan wel grondig verherrangeerd, zowel met gevoel voor het origineel als een prettig gebrek aan respect. De melodie wordt regelmatig hardhandig doorboord door een knetterende saxofoonsolo of de noisegitaar van 'gast' Marc Ribot. De aanhalingstekens geven aan dat hij eigenlijk als volwaardig bandlid aantreedt (hetgeen hij in de begindagen van The Jazz Passengers ook was) en op bijna alle studiotracks meespeelt. Zijn onmiskenbare gitaargeluid is een sterke troef op de plaat, net als de stem van Elvis Costello, die de openingstrack, 'Wind Walked By' zingt. Verder horen we de leiders vocaal in actie, en zingt de Deense zangeres Susi Hyldgaard in een Ellingtoniaans gearrangeerde versie van Ben E. Kings hit 'Spanish Harlem'. Om het album op te vullen zijn na de zeven recente, ijzersterke studiotracks (met ook nog het onverwoestbare 'National Anthem' van Radiohead) nog twee live-tracks met Deborah Harry uit 1995 toegevoegd. Met de legendarische zangeres van Blondie betraden de heren regelmatig het podium, en dat was zeker geen slechte combinatie, maar met name de aloude Blondie-hit 'One Way Or Another' is hier bepaald geen geslaagde cover te noemen. Het album gaat op deze manier als een nachtkaaers uit, terwijl het voorafgaande minstens even sterk is als hun allerbeste plaat, 'In Love' (1994). Tijdig afzetten, is het credo dus.

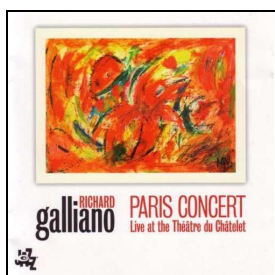
Herman te Loo

RICHARD GALLIANO

Paris Concert

Live at the Théâtre du Châtelet

CamJazz

Beluister een track van de cd; klik hier:
<http://bit.ly/9Sfzfq>

De gelauwerde Franse accordeonist Richard Galliano is van vele muzikale markten thuis. Op zijn nieuwe cd 'Paris Concert, Live at the Théâtre du Châtelet' is hij solo te horen. Met stukken van hemzelf en van enkele andere componisten. Het is lastig om Galliano's muziek in een hokje te plaatsen. Zijn eigen composities bewegen zich tussen klassiek en improvisatie. De andere composities komen uit de hoek van de klassieke muziek (Satie), de jazz ('Round Midnight') en de tango ('Oblivion'). Het resultaat is een krappe drie kwartier accordeonmuziek die behoudens zijn improvisaties niet echt als jazz is te kwalificeren.

"Deze muziek van Richard Galliano is sensationeel, maar zal geen groot publiek aanspreken."

Te oordelen naar het applaus, zat de Parijse zaal tijdens het concert verre van vol. Ik begrijp dat, want deze muziek van Galliano is niet voor het grote publiek bedoeld. Dat doet echter niets af aan de kwaliteit. Die is sensationeel. Tussen zijn eigen composities door speelt de accordeonist ook de 'Gnossiennes nr. 1 en 2' van Erik Satie. Die (over)bekende stukken geven je als luisteraar wat houvast. Monks 'Round Midnight' en Piazzolla's 'Oblivion' zijn de toegiften. Het laatste stuk speelt hij als eerbewijs aan de Argentijnse componist. In deze stukken improviseert hij lustig op de thema's los. 'Paris Concert' is een cd die vooral liefhebbers van Galliano's spel zal aanspreken.

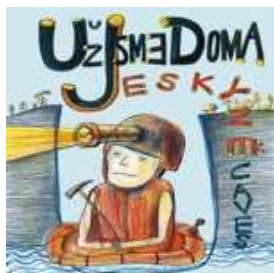
Hessel Fluitman

JEROEN VAN HERZEELE QUARTET
Da Mo
W.E.R.F.

Bekijk Jeroen van Herzele; klik hier:
<http://bit.ly/dmiOZu>

UŽ JSME DOMA
Jeskyně (Caves)
Cuneiform
 (distributie: Mandai www.mandai.be)

YVES PEETERS GROUP
Sound Tracks
W.E.R.F.

Bekijk Yves Peeters Group; klik hier:
<http://bit.ly/93FWmb>

VERVOLG CD-RECENSIES

Door middel van de tracklist op zijn debuut-cd 'Da Mo' geeft tenorsaxofonist Jeroen van Herzele al een beetje aan waar zijn muzikale universum zich bevindt. Behalve eigen werk speelt zijn kwartet een stuk van John Coltrane ('Leo') en een van Steve Lacy ('As Usual'). Van Coltrane leent de Belg de samengebalde energie van diens latere werk, en de groep gaat behoorlijk tekeer in stukken als 'Song for Xero'. Maar de architectonische opbouw van een stuk, zo eigen aan het werk van Lacy, is minstens even karakteristiek voor het kwartet. Veel stukken beginnen rustig, soms bijna sereen, om dan langzaam aan intensiteit te winnen, naar een climax toe te werken en die ook weer af te bouwen. Net als zijn album heeft Van Herzele ook zijn ensemble goed op te bouwen. Fabian Fiorini is een subtiele pianist die ook compositorisch zijn mannetje staat (zoals in het openingsstuk, het gedragen 'Litanie van de Heilige Maria'). Giovanni Barcellona is een slagwerker die subliem kan kleuren, maar ook het vuurtje kan oppoken tot een allesverzengende vlammenzee. En bassist Jean Jacques Avenel is niet voor niets al jaren een van de allerbesten in Europa. In het Lacy-stuk leent diens weduwe Irène Aebi haar stem, en dat is natuurlijk ook al een aardig stempel van goedkeuring.

Herman te Loo

Toen de Tsjechische band Už Jsme Doma begon, in 1985, was underground ook nog echt underground, want hun mengsel van punk, artrock en volksmuziek werd verboden door de communistische autoriteiten. 25 jaar later is de groep rond leider Miroslav Wanek volkomen geaccepteerd, en zijn de Tsjechen zelfs trots op dit unieke clubje. Hun muzikale koers is immers ongewijzigd eigenzinnig. Dit studioalbum 'Jeskyně (Caves)' (het zevende pas) wordt nu uitgebracht door het Amerikaanse label Cuneiform, en dat is niet zo gek, want ondanks de Tsjechische teksten is de groep behoorlijk populair in de VS. Dat ze in Nederland nooit zo zijn aangeslagen, is verrassend, want de punkachtige energie, de onopgesmukte trompetpartijen van Adam Tomásek, de grillige maar zeer aanstekelijke melodieën en de literaire teksten doen erg denken aan een van Nederlands leukste bandjes uit het alternatieve circuit: De Kift.

Herman te Loo

De hoefoto laat het al zien: de Belgische drummer Yves Peeters houdt van ruimte. En het openingsnummer van 'Sound Tracks', 'New Mexico', sluit perfect aan bij dit beeld van een weids Amerikaans landschap. De lap steel guitar van gast Geert Hellings geeft het nummer een Americana-feel mee, waar Bill Frisell duidelijk niet meer alleen het patent op lijkt te hebben. In de loop van het album blijkt overigens dat de groep een breder palet tot zijn beschikking heeft dan alleen deze Amerikaanse invalshoek. 'Billy Pilgrim' heeft weliswaar raakvlakken met de deltablues, maar de interpretatie van gitarist Frederik Leroux is wel weer heel Europees. Nummers als 'Petit Simon Millionaire' en 'Ritual' klinken zelfs Noord-Europees. Het laatste zou zo uit de koker van Jan Garbarek afkomstig kunnen zijn. Met de typerende voorstellen vóór de noten van de melodie, en het lichte tenorsaxgeluid van Nicolas Kummert, doet de track wel heel erg aan het werk van de Noor denken. Het heeft in elk geval dezelfde weidsheid en lichtheid die het album een eigen gezicht geven. Zo wordt de muziek nergens opdringerig, maar weet toch een behoorlijke diepgang te bereiken.

Herman te Loo

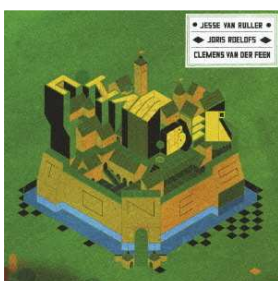

JOEY DEFRANCESCO
Never Can Say Goodbye
The Music of Michael Jackson
HighNote Records

Bekijk Joey DeFrancesco; klik hier:
<http://www.youtube.com/watch?v=uhFlupVoVKc>

JESSE VAN RULLER
JORIS ROELOFS
CLEMENS VAN DER FEEN
Chambertones
AJA

Bekijk dit trio; klik hier:
http://www.youtube.com/watch?v=wUiaJ_kHAWQ

VERVOLG CD-RECENSIES

De 'tributes' aan wijlen Michael Jackson vliegen je tegenwoordig om de oren. Je kunt je afvragen waarom musici dit doen. Het overtreffen van de grote Michael is wel heel erg moeilijk en dus bij voorbaat gedoemd te mislukken. Organist Joey DeFrancesco voegt met 'Never Can Say Goodbye' zijn steentje aan de toren van 'tributes' bij. Gelukkig probeert DeFrancesco Jackson niet te overtreffen. Met zijn vaste begeleiders Byron Landham (dr), Paul Bollenback (gt) en Pat Bianchi (keyb) interpreteert hij de Jackson-nummers op een wijze die geheel binnen de DeFrancesco sound valt. Een sound waarin de drijvende pompende kracht van het Hammond-orgel een vanzelfsprekend centrale rol speelt. Alle grote Jackson nummers komen voorbij. Jazzkenners zullen natuurlijk de sterke Miles-invloed in het nummer 'Human Nature' herkennen. Dat is niet verbazend, want de DeFrancesco toerde al als zeventienjarige met de grote trompettist en speelde zelfs op Davis' plaat 'Amandla' mee. In een aantal nummers zingt DeFrancesco. Zijn zang komt niet altijd zo goed uit de verf. Schrijnend is zijn uitvoering van 'The Way You Make Me Feel'. DeFrancesco zingt het veel sneller dan Jackson zelf, maar veel minder ruw en de scherpe Jackson-randjes worden weggelaten. Toch is dit eerbetoon aan Michael Jackson een goede DeFrancesco plaat. Vol opzweepende Hammond-klanken en een energie die zeker het niveau van de vereerde artiest haalt.

Bart Hollebrandse

Wat een toepasselijke titel: 'Chambertones'. Geen lawaaiig drumstel, alleen een gitaar, een klarinet en een bas, dat past in bijna elke kamer. Toch maakt dit drietal een groots geluid: Jesse van Ruller op gitaar, Joris Roelofs op klarinet en altsaxofoon en Clemens van der Feen op bas. In een klein uur spelen ze tien stukken waarvan ze er zes zelf schreven.

De cd is opgenomen in De Toonzaal in 's-Hertogenbosch. Dat was vroeger een synagoge. De zaal is in verhouding vrij hoog en dat zorgt voor een ruimtelijke akoestiek. Op deze maandagavond in september 2009 was er geen publiek bij en dus zijn er ook geen storende bijgeluiden te horen. In deze geweldige ambiance ontstond deze muziek.

'Cow Daisy' is blijkbaar een Amerikaanse koe, Van Ruller schurkt tegen countrymuziek aan op zijn elektrische gitaar. Maar als Joris Roelofs zich in de muziek mengt, ontstaat een natuurlijke chemie die het hele album blijft hangen. Het trio werkt op een organische manier samen, zonder zich ook maar ergens druk over te maken, totaal ontspannen.

Van Ruller groeit alsmaar verder als internationale artiest. Hij weet overtuigend te soleren, maar kan zich ook inhouden als Roelofs de beurt heeft. Soms is zijn spel aangenaam verwant aan dat van John Scofield of Bill Frisell. Joris Roelofs laat zich van zijn meest melodieuze kant zien, soms als een swingende Benny Goodman maar ook intiem en berustend, steeds subtiel gebruikmakend van de akoestiek. Tot slot Clemens van der Feen: hij past heel goed in dit team. Hij is een kameleon die zich aan iedere muzikale wending weet aan te passen zonder zijn identiteit te verliezen. Ik heb stiekem al even gekeken of mijn huiskamer groot genoeg is voor een optreden van deze 'Chambertones'.

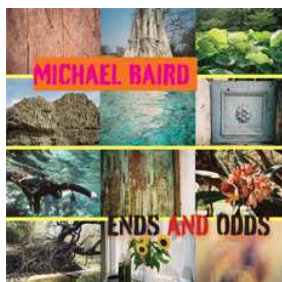
Peter J. Kortens

Volg het jazznieuws op <http://www.twitter.com/jazzflits>.

VERVOLG CD-RECENSIES

MICHAEL BAIRD Ends and Odds SWP Records

De in Zambia geboren Utrechtse Brit Michael Baird is vooral bekend als jazz- en wereldmuziekdrummer. Maar met dit album laat hij een heel andere kant van zichzelf horen. 'Ends and Odds' is een wonderbaarlijke verzameling liedjes die hij vooral achter de sampler in elkaar heeft geknutseld. Veel van de melodielijnen kennen een eigenzinnige ritmiek, en dat is natuurlijk niet zo heel vreemd voor een niet-alledaagse slagwerker. Het tweede deel van de cd-titel lijkt daar ook naar te verwijzen. 'Odd' betekent namelijk 'vreemd, raar', maar ook 'oneven', en dat zeker in verband met maatsoorten. We horen heel wat Afrikaanse ritmiek en dito melodie langskomen, zoals in 'Stick Gongs Remix' en 'Nande Song'. Maar het meest opvallend zijn de curieuze popachtige liedjes, zoals 'ID File' en 'Pinky's Dayout'. De melodielijn en de tekstritmiek lopen hier lekker van elkaar weg, wat erg doet denken aan het werk van eigenzinnige experimentele popbands als The Residents en Der Plan. Zelfs al na één keer luisteren zijn er melodietjes die zich als een oorworm in je audiogeheugen nestelen om daar dagenlang niet meer weg te gaan. En wie Baird gewoon lekker wil horen drummen, moet vooral 'Bat Brushes' even opzetten – dan weten we meteen wat Philly Joe Jones en Bela Lugosi met elkaar te maken hadden.

Herman te Loo

SOFT MACHINE LEGACY Live Adventures MoonJune (www.moonjune.com)

De geschiedenis van Soft Machine is een aaneenrijging van bezettingswijzigingen. Verschillen van inzicht over de muzikale koers en botsende karakters zorgden ervoor dat er flink wat verloop was in de personele bezetting van de band. Bij het kwartet dat de erfenis van de groep beheert, Soft Machine Legacy, lijkt nu hetzelfde te gebeuren, al zijn de redenen een stuk schrijnender. Toen saxofonist Elton Dean in 2006 stierf, werd Theo Travis zijn vervanger. En met het overlijden van bassist Hugh Hopper, vorig jaar, verdween een tweede gezichtsbepalende muzikant. Zijn opvolger is de man die hem ook in 1973 al had afgelost: Roy Babbington. 'Live Adventures' laat de nieuwe bezetting horen in opnames van een Europese tour uit oktober 2009, vastgelegd in Duitsland en Oostenrijk. En hoe aardig ook, deze bezetting haalt het niet bij de eerste Legacy. Travis en Babbington zijn competente muzikanten, maar in vergelijking met Dean en Hopper een stuk kleurlozer. Bovendien is het verlies van Hopper als muzikale richtinggever wel erg merkbaar.

"Deze bezetting haalt het niet bij de eerste Legacy. Travis en Babbington zijn een stuk kleurlozer dan Dean en Hopper."

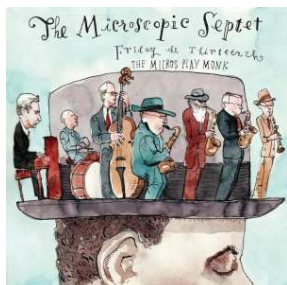
Gitarist John Etheridge lijkt het voortouw te hebben genomen, maar deze Soft Machine Legacy is toch een beetje een schip zonder kapitein, een kwartet van vier goede sidemen zonder echte leiderskwaliteiten. Vooral compositorisch wreekt zich dat, want de ingezette koers met nieuwe stukken naast oud Soft Machine-werk laat vooral horen dat Mike Ratledge, Karl Jenkins en Hugh Hopper heel wat meer in hun mars hadden dan Etheridge en Travis. En in de beslissingen over de arrangementen van het oude repertoire hebben de heren een niet altijd even gelukkige hand. Het weglaten van de karakteristieke groove uit Hoppers 'Facelift' haalt nu net de angel uit dat stuk. Jammer, want de kans dat Ratledge of Jenkins zich ooit nog eens bij de groep voegt om het heft in handen te nemen, is nihil.

Herman te Loo

THE MICROSCOPIC SEPTET

Friday the 13th
The Micros Play Monk
Cuneiform

(Distributie: Mandai www.mandai.be)

Bekijk het Microscopic 7-tet; klik hier:
<http://bit.ly/eFwpp6>

TOINE THYS TRIO
The end of Certainty
Bartok Records

Bekijk het Toine Thys Trio; klik hier:
<http://www.youtube.com/watch?v=73l41lfhKkg>

VERVOLG CD-RECENSIES

Als Thelonious Monk nog had geleefd, en op zoek was geweest naar een bandje om in te spelen, had hij zich vast aangemeld bij The Microscopic Septet. Dit New Yorkse gezelschap weet al jaren te verrassen met hun mengsel van dwarse jazz met veel gevoel voor humor, avontuur en traditie. De vier saxofoons plus ritsectie werken als een pocket bigband, en bandleiders Phillip Johnston (sopraansaxofoon) en Joel Forrester (piano) verstaan de arrangeerkunst tot in de perfectie. Dat ze zich nog nooit eerder (uitgebreid) op Monk hebben gestort is een raadsel, want de twaalf stukken die ze op 'Friday the 13th - The Micros Play Monk' hier laten horen zijn een lust voor het oor. Het thema van 'Misterioso' wordt 'in hoketus' gespeeld, de noten om en om door de blazers neergezet. Dat is op zich niet nieuw, want Rollins en JJ Johnson deden dat trucje ook al eens, maar bij de Micro's wordt het allemaal net even wat hoekiger en hobbeliger. Ten slotte vliegt het nummer op een prettige manier uit de bocht. Verder een hoop weinig gespeelde stukken, zoals 'Worry Later' (alias 'San Francisco Holiday'), 'Gallop's Gallop' en 'Teo', dat een Ellingtoniaans arrangement meekrijgt, met een hoofdrol voor drummer Richard Dworkin als een postmoderne Sonny Greer. 'We See' wordt voorzien van een grappige Latin-feel en de break uit 'Little Rootie Tootie'. Want wie Monk speelt, hoort te citeren. Kortom, dit album is met ontzettend veel liefde voor Monk gemaakt, en het Microscopic Septet speelt zijn muziek meer naar de letter naar de geest. De oude Thelonious zou het niet anders hebben gewild.

Herman te Loo

België heeft een uitgebreide jazzscene. Maar mondjesmaat dringt er iets van door in Nederland. Ook 'The End of Certainty' van het Toine Thys Trio kwam door de barrières heen. Niet in de laatste plaats omdat Hammond-organist Arno Krijger en slagwerker Joost van Schaik het trio volmaken. Nederlanders. Toine Thys draait al een tijdje mee. Hij studeerde in Nederland en in de Verenigde Staten. Thys speelt basklarinet, tenor- en sopraansax. Ook componeert hij. Misschien kent u Thys als lid van het internationale kwartet Take The Duck.

"Saxofonist Toine Thys zoekt voortdurend naar nieuwe wegen en speelt ook op deze plaat niet op zeker."

Toine Thys zoekt voortdurend naar nieuwe wegen en speelt ook op zijn nieuwe album niet op zeker. Daar ontleent de plaat wellicht zijn titel aan. De muziek op 'The End of Certainty' is wat abstract te noemen. De sfeer van de cd is intellectueel, swing staat niet voorop. In Thys' benadering van 'All the things you are' bijvoorbeeld is de melodie ondergeschikt aan het ritme. Zijn improvisatie is verbeterd en gefragmenteerd. Niettemin is het stuk bij geconcentreerd luisteren goed te volgen. De ballad 'Lazy Afternoon' (P. Laroca) interpreteert Thys op basklarinet juist weer in alle rust en met veel waardering voor de melodie. Bill Evans' 'Turn out the Stars' is een showcase voor Krijger op zijn Hammond. Hij krijgt alle ruimte om deze compositie uit te werken. Daarbij verliest hij zich gelukkig niet in sensationeel spel. Dat gebeurt op de cd trouwens nergens. Sluitstuk van de cd is de compositie 'U-Turn'. Toine Thys bespeelt daarin alle blaasinstrumenten. In zijn eentje neemt hij zowel het thema, de begeleiding als de improvisatie voor zijn rekening. Een tour de force. Maar hij brengt het er goed vanaf. Het klinkt als een klok!

Hessel Fluitman

CONCERTVERSLAGEN

HERBIE HANCOCK

Bezetting:

Herbie Hancock (keyb),
James Genus (b),
Lionel Loueke (gt),
Greg Phillinganes (keyb, voc),
Trevor Lawrence (dr),
Kristina Train (voc).

Datum en plaats:

8 november 2010,
De Oosterpoort,
Groningen.

Als onderdeel van zijn 'Imagine Project Tour' gaf toetsenist Herbie Hancock twee concerten in Nederland. De Groningse Oosterpoort wist hem vast te leggen voor 8 november. Wie verwacht had dat het concert geheel om de cd 'The Imagine Project' zou draaien, had zich vergist. Hancock speelde ook veel stukken uit zijn rijke verleden. Als begeleiders had Hancock oude bekenden meegenomen, maar ook enkele getalenteerde jonge musici: James Genus (b), Lionel Loueke (gt), Greg Phillinganes (extra toetsen en zang), Trevor Lawrence (dr) en Kristina Train (zang). Train heeft een stem van jewelste. Toch zaten de songs van het 'Imagine Project' wat minder strak in het vel. De instrumentale stukken werden over het algemeen scherper gespeeld. Nee, niet als de pianist zijn gitaarorgel van stal haalde. Op dat moment zakten de spanning en het peil. Zeker op het moment dat James Genus door zijn baas werd uitgedaagd om hem precies na te spelen. Daarna deed hij dat bij gitarist Lionel Loueke nog eens dunnetjes over. Dat deze beide heren hun mannetje wel degelijk staan bleek op andere momenten in het concert. Hun grooves en soli mochten er zijn.

Herbie Hancock twee jaar geleden in Rotterdam.
(Archiefphoto: Joke Schot)

Midden in het concert voerde Hancock solo een suite op de piano uit. Echt spannend vond ik die echter niet. Aan het eind van het concert voerde de band nog enkele songs uit van de cd waar om het ging. Zo werd een fluisterzachte 'The Times they are A Changing' van Bob Dylan gebracht met daaraan gekoppeld het door Greg Phillinganes intens gezongen 'A Change is Gonna Come' van Sam Cooke. Met de uitsmijter 'Space Captain' werd het concert afgesloten, waarna de band nog terugkwam voor een toegift. Eerlijk gezegd is mijn kennismaking met Herbie Hancock live me wat tegengevallen. Hij maakte zich er te gemakkelijk van af in De Oosterpoort. Ik kreeg echt het idee dat deze jazzicoon te veel vertrouwd was op zijn grote naam. Jammer.

Hessel Fluitman

VERVOLG CONCERTVERSLAGEN

SEAN BERGIN'S NEW MOB

Bezetting:

Gianluca Petrella (tb),
Una Bergin (stem),
Felicity Provan (tp, stem)
Sean Bergin (as, ts, concertina)
Anne Nijdam (harp),
Frederieke de Wind (marimba), Alan
Purves (perc).

Datum en plaats:

11 november 2010,
Prins Claus Conservatorium,
Groningen.

Saxofonist Sean Bergin brengt tegenwoordig een uitstekende combinatie van Amsterdamse kakofonie en Zuid-Afrikaanse kwela op de podia. Als opwarmer voor het avondconcert in het Grand Theatre speelde zijn New Mob een lunchconcert op het Groningse Conservatorium. De groep deed dat in het kader van het muziekfestival Sounds of Music. De New Mob werd bijgestaan door de gast van dat festival: de jonge Italiaanse trombonist Gianluca Petrella.

Dat was een goede greep. Petrella's trombone vloeiende moeiteloos samen met de muziek van de New Mob. Bovendien kreeg hij alle ruimte om zijn virtuositeit op het instrument te kunnen laten zien.

Sean Bergin bracht muziek zoals we die ook kennen uit zijn samenwerking met gitarist Rogerio Bicudo. Het is mooie melodische muziek, waarin de warme klanken uit Zuid Afrika een belangrijke rol spelen. Toch was ook de geest van de onlangs overleden Willem Breuker tijdens het concert sterk aanwezig. Het was vooral drummer Alan Purves die de Amsterdamse improvisatiestijl benadrukte. Hij deed dat met, laten we zeggen, wat minder gebruikelijke percussie-instrumenten als piepkuijken en knuffelberen. De ludieke Breuker-bravoure van Purves werd vakkundig vervlochten met de Zuid-Afrikaanse penny-whistle klanken van Bergin.

Aan het slot schetste Bergin de studenten nog even vaderlijk hun toekomstperspectief: "Vijf jaar lang vijf uur per dag studeren en daarna niets verdienen." Gelukkig hebben de leden van de New Mob zich daardoor nooit laten ontmoedigen, want de groep is zonder twijfel een verrijking van de muziekwereld.

Bart Hollebrandse

ERIC VLOEIMANS' GATECRASH

Bezetting:

Eric Vloeimans (tp),
Jeroen van Vliet (Fender, Moog),
Jasper van Hulten (dr),
Gulli Gudmundson (b).

Datum en plaats:

7 november 2010,
Hothouse Redbad in de Harmonie,
Leeuwarden.

Eric Vloeimans' creativiteit en poëtische trompetspel staan in de regel garant voor een wonderschone middag. Tijdens zijn concert in Leeuwarden waren die elementen weer ruim aanwezig. Samen met Jeroen van Vliet (achter de Fender en de Moog) creëerde Vloeimans regelmatig een verstilde sfeer. Het leek bij tijd en wijle wel of de Noorse trompettist Nils Petter Molvaer op het podium stond. Jasper van Hulten (achter het slagwerk) en Gulli Gudmundson (op elektrische bas) produceerden een aanstekelijke groove. Zij zorgden er voor dat het steeds swingend en dwingend klonk. Het publiek reageerde dan ook enthousiast. En toch viel dit concert van Gatecrash me tegen. Ik vond het een doorsneeconcert; weinig verrassend.

De formule van Gatecrash wordt al ruim drie jaar door Vloeimans gebezigd. En met succes. Dat bleek ook weer tijdens dit concert. Echter sinds twee jaar geleden, nadat de derde cd was opgenomen, is er geen nieuw materiaal meer aan het repertoire toegevoegd. Het kwartet kent de stukken uit en te na en weet precies wat er mee gedaan kan en moet worden. De elektronische hulpmiddelen zijn verworpen tot een gimmick.

Alles bij elkaar heeft het optreden de voorspelbaarheid van een popconcert gekregen. Bij voorspelbaarheid voelen de bezoekers van zulke concerten zich 'happy'. Daar is op zich niets tegen. Maar bij een jazzconcert wil je nieuwe dingen horen; avonturen beleven. Dat miste ik.

Wat mij betreft wordt het tijd dat Eric Vloeimans zijn Gatecrash nieuwe impulsen geeft. Of dat hij een nieuw project bedenkt en daarmee aan de gang gaat.

Hessel Fluitman

VERVOLG CONCERTVERSLAGEN

MANU KATCHÉ

Bezetting:

Manu Katché (dr),
Laurent Vernerey (b),
Alfio Origlio (p, Fender Rhodes),
Tore Brunborg (sax).

Datum en plaats:

6 november 2010,
LantarenVenster, Rotterdam

Manu Katché is een drummer van behoorlijke importantie. Afkomstig uit de pop- en rockscene is hij nu actief in de jazz. Die popinvloeden bleven ook tijdens dit concert overduidelijk merkbaar. Katché is geen jazzdrummer, maar wel een groot virtuoos! Het concert, op de dag van de officiële opening van LantarenVenster, was dan ook laagdrempelig. Nergens werd de muziek moeilijk of ingewikkeld. Dat paste bij het publiek, dat voor een groot deel uit genodigden bestond. Katché goochelde met ritmes, draaide ze om en keerde ze binnenstebuiten en stopte soms abrupt. Sommige ritmes hield hij wat langer aan en dat zorgde voor wat meer houvast. Saxofonist Tore Brunborg is een trouwe dienaar in de ECM-stal, maar in deze setting gedroeg hij zich expressiever. Hij gaf veelzijdige, energieke soli en beheerste het funky idioom perfect.

Katché hield zijn collega's stevig in de greep van zijn vurige drumwerk. Hij suggereerde echo's in zijn spel en gebruikte zijn bass drum heel geraffineerd. Pas na ruim een uur spelen ontstond er iets dat leek op een bassolo. Maar deze kwam niet van de grond. Toch legde bassist Vernerey gedurende het hele concert een stabiele basis met zijn elektrische bas. Na afloop was er champagne bij de uitgang van de zaal. Zo konden ook betalende bezoekers meegenieten van het openingsfeest dat nog tot in de kleine uurtjes doorging.

Peter J. Korten; foto('s): Joke Schot

VERVOLG CONCERTVERSLAGEN

ROBERTO FONSECA

Bezetting:

Roberto Fonseca (piano, keyboard)
 Danay (zang)
 Javier Zalba (klarinet, fluit, altsaxofoon)
 Omar González (contrabas)
 Joel Hierrezuelo (percussie)
 Ramsés Rodríguez (drums)

Datum en plaats:

29 oktober 2010,
 De Oosterpoort,
 Groningen.

De Cubaanse pianist Roberto Fonseca (1975) groeide op als zoon van muzikale ouders. Zijn vader was drummer en zijn moeder zangeres. Hij heeft ook nog twee oudere halfbroers: de drummer Emilio Valdés en de pianist Jesús "Chuchito" Valdés Jr, inderdaad kinderen van pianist en bandleider Chucho Valdés. Fonseca's eerste grote internationale gig was als backup van Rubèn González in de Buena Vista Social Club, die hij na zijn dood in 2003 volledig mocht vervangen.

Roberto Fonseca. (Archiefphoto: Joke Schot)

Voor komende edities van JazzFlits staan verslagen van onder meer de volgende concerten in de planning:

Three of a Kind met Birelli Lagrene

24 november
 Oosterpoort, Groningen,

Brenda Frans

3 december
 Oosterpoort, Groningen,

Robin Eubanks

15 december
 Oosterpoort, Groningen,

Masha Bijlsma met Bart van Lier

17 december
 USVA, Groningen.

Met die geschiedenis en met een master in compositie van Havana's vooraanstaand Instituto Superior de Arte op zak, verwacht je een concert zwaar leunend op de Cubaanse son. Niets was echter minder waar. De virtuoze pianist laat weliswaar zijn achtergrond regelmatig horen, maar is in essentie een jazzpianist. Je hoorde in zijn spel regelmatig funk en vooral ook Arabische ritmes voorbij komen. Die Arabische ritmes werden melodisch sterk aangevuld door fluitist en rietblazer Javier Zalba. De vijf musici brachten de mix van stijlen ijzersterk en energiek. Leider Fonseca werd op een latin-manier zwaar en vol begeleid door twee percussionisten en een bassist. In het nummer 'Seven Powers', waarin de Cubaanse zangeres Dayal geïntroduceerd werd, had dat soms wel ietsje minder gekund. Hoewel ze zeker een goede zangstem heeft, werd ze regelmatig weggeblazen door het latin-geweld van de ritmesectie. Dat geweld werd zeker niet afgezwakt door de leider zelf, die elk melodisch gat energiek en volledig vulde. Hoe dan ook, het was een schitterend concert van een virtuoze pianist.

Bart Hollebrandse

VERVOLG CONCERTVERSLAGEN

JAZZ INTERNATIONAL R'DAM

Datum en plaats:

19 tot 21 november 2010,
Rotterdam.

In het gloednieuwe Rotterdamse theater LantarenVenster en in de oude Doelen vond in het weekend van 19 tot 21 november het Festival Jazz International plaats. Michiel Borstlap (zie foto) was grotendeels verantwoordelijk voor het programma dat vernieuwend, verfrissend en uitdagend was. Borstlap had veel onbekende groepen geprogrammeerd, nieuwe talenten en prikkelende combinaties, alles van hoge kwaliteit. Borstlap speelde zelf met zijn band in LantarenVenster en als duo met singer-songwriter Lori Lieberman in de Doelen. Andere hoogtepunten waren het duo Ernst Reijseger/Simon Nabatov, Lee Konitz, Aka Moon met Malinese percussie en het nieuwe Nederlandse zangtalent Sherry Dyanne.

Foto en tekst: Tom Beetz

REPORTAGE

KONINGIN OPENT NIEUWE LANTARENVENSTER

Door een druk op de knop van een oude filmprojector verrichtte koningin Beatrix op zaterdag 6 november de officiële opening van de nieuwe vestiging van LantarenVenster op de Rotterdamse Wilhelminapier. Ze startte met deze handeling de korte animatiefilm 'The origin of creatures' van Floris Kaayk.

Aan de officiële opening van het filmhuis en jazzpodium waren toespraken vooraf gegaan van burgemeester Aboutaleb en voorzitter Hans Kombrink. De burgemeester memoreerde dat de koningin op deze pier ook al Las Palmas en het Nieuwe Luxor had geopend. Hij zei dat het centrum van de stad aan het verschuiven is en sinds de jaren negentig steeds meer zuidwaarts gaat. "Ware kunst wijst de weg in het donker omdat ware kunst altijd een heldere lantaarn laat branden voor het venster. Een verlicht venster wijst de weg naar de beschaving", aldus Aboutaleb. "Het is nu zaak om geld te vinden om te kunnen blijven programmeren. Ik wens het bestuur van LantarenVenster daarbij heel veel kracht en succes." En op het gemeentebestuur doelend voegde hij toe: "Op ons kunt u blijven rekenen."

[...vervolg op de volgende pagina](#)

EEN IMPRESSIE VAN DE OPENING

LantarenVenster-voorzitter Hans Kombrink sprak.

Jules Deelder draaide.

En er was natuurlijk jazz....
(Foto's: Joke Schot)

VERVOLG REPORTAGE

V.l.n.r: Frank Bolder, programmeur LantarenVenster, Frans Freeke, directeur LantarenVenster en koningin Beatrix.
(Foto: Joke Schot)

Bestuursvoorzitter Kombrink greep terug op de woelige historie van de verhuizing. "De waardering voor wat bereikt is kan niet geheel los worden gezien van de genomen hindernissen." Hij beschreef de crisis die twee jaar geleden ontstond. Het project had te maken met drie wethouders, drie voorzitters en drie directeuren. Bovendien waren er nogal wat 'laat geformuleerde wijzigingswensen die niet allemaal gehonoreerd konden worden'. "Rotterdam is een prachtige culturele accommodatie rijker geworden", zo stelde Kombrink, "Er is een een parel aan het culturele snoer geregen. We hopen dat steeds meer bezoekers de afstand van de oude locatie naar de nieuwe, weten te overbruggen. We hopen het tweede jazzpodium van Nederland te kunnen worden. We zoeken samenwerking met andere instellingen en festivals en ook met onze burens op de Wilhelminapier." Ook Kombrink bracht de aankomende bezuinigingen ter sprake en hoopte 'dat er geen culturele ijstijd aan zal breken'. 'Het is ons beider belang dat LantarenVenster op deze nieuwe plek een succes wordt!', sprak Kombrink zijn burgemeester toe. Na het vertonen van de korte openingsfilm speelde trompettist Eric Vloeimans het ontroerende slotthema van, heel toepasselijk, de film 'Majesteit'. In slechts zeven minuten wist hij het volledige publiek te ontroeren. Jeroen van Vliet begeleidde hem op de vleugel.

De Rotterdamse schrijver Ernest van der Kwast (1981) las aansluitend een komisch verhaal voor: 'Eén dag koningin'. Zijn moeder wilde graag dat haar zoontje de prijs kreeg voor het beste verklede kind. Hij ging als ... koningin.

Het officiële programma werd afgesloten met een kort concert van drummer Manu Kathe en zijn band. Gast was gitarist Jesse van Ruller. Even leek het programma uit te lopen door de aangeboren neiging van jazzmusici om te willen improviseren. Maar na een kwartier was het concert al weer klaar, precies op tijd. Ondertussen draaide Jules Deelder in de foyer 'The Queen's Fancy' van John Lewis. Hij zei niets toepasselijkers in zijn platenkoffer te hebben.

Peter J. Korten

Volg het jazznieuws op <http://www.twitter.com/jazzflits>.

VARIA

Yuri Honing. (Persfoto)

Yuri Honing maakt voor vierde keer zijn Winterreise

In Paradiso Amsterdam vindt op 29 december 2010 de vierde editie plaats van Winterreise: de jaarlijkse muzikale avond rond saxofonist/componist Yuri Honing. Honing, die in december terugkeert van zijn tweede wereldtournee, heeft dit jaar onder anderen de zangeressen Karsu Dönmez en Jenny Lane, en bassist Ruben Samama als gast uitgenodigd. De presentatie is 29 december in handen van Peter Heerschop. (www.yurihoning.com)

6de Compositiewedstrijd Brussels Jazz Orchestra-Flagey geopend

Tot 15 maart 2011 kunnen jonge componisten (tot en met 40 jaar) zich met een nieuwe bigbandcompositie aanmelden voor de zesde Brussels Jazz Orchestra-Flagey International Jazz Composition Contest. Een jury met onder anderen Michel Herr, Florian Ross en Jan Wessels zal eind maart vier stukken kiezen die om de eerste prijs van 3.000 euro gaan strijden. Dat gebeurt op 29 april 2011 als het Brussels Jazz Orchestra in Flagey de vier geselecteerde stukken gaat spelen, onder leiding van de componisten zelf. Zowel de jury als het publiek (de Publieksprijs) mogen dan hun favoriet aanwijzen. Winnaars van vorige edities waren onder anderen Sakiko Masuda (2010), Klas Lindquist (2006) en Carlos Azevedo (2004). (<http://www.brusselsjazzorchestra.com>)

UITSLAGEN 75STE DOWNBEAT READERSPOLL

Bron: Downbeat Magazine, december 2010

TENORSAXOFONIST 2010

1. **Sonny Rollins**
2. Joe Lovano
3. Chris Potter
4. Wayne Shorter
5. **Joshua Redman**

ALTSAXOFONIST 2010

1. **Kenny Garrett**
2. David Sanborn
3. Phil Woods
4. Lee Konitz
5. **Ornette Coleman**

SOPRAANSAXOFONIST 2010

1. **Wayne Shorter**
2. Branford Marsalis
3. Dave Liebman
4. Joshua Redman
5. **Joe Lovano**

PIANIST 2010

1. **Herbie Hancock**
2. Keith Jarrett
3. Chick Corea
4. Brad Mehldau
5. **Hank Jones**

TROMPETTIST 2010

1. **Wynton Marsalis**
2. Roy Hargrove
3. Dave Douglas
4. Randy Brecker
5. **Terence Blanchard**

TROMBONIST 2010

1. **Robin Eubanks**
2. Steve Turre
3. Wycliffe Gordon
4. Bob Brookmeyer
5. **Curtis Fuller**

GITARIST 2010

1. **Pat Metheny**
2. John McLaughlin
3. Bill Frisell
4. Kurt Rosenwinkel
5. **Jim Hall**

BASSIST 2010

1. **Christian McBride**
2. Dave Holland
3. Charlie Haden
4. Ron Carter
5. **Esperanza Spalding**

DRUMMER 2010

1. **Jack DeJohnette**
2. Brian Blade
3. Steve Gadd
4. Jeff Watts
5. **Jeff Hamilton**

...vervolg op de volgende pagina

DE BESTE TRACKS VAN LESTER YOUNG

Zoals gekozen door jazzcriticus Alyn Shipton (in samenspraak met Lester Young-biograaf Dave Gelly) voor zijn wekelijks programma 'Jazz Library' op BBC 3.

DE BESTE TRACKS:

Lester Leaps In

(Count Basie's Kansas City Seven)

Album: Lester Young Story

Label: Proper

Lady Be Good

(Jones Smith Inc.)

Way Down Yonder in New Orleans

(Kansas City Six)

D B Blues

(Lester Young)

Album: Lester Young: TickleToe

Label: Chant du Monde

Every Tub

(Count Basie)

Jumpin' at the Woodside

(Count Basie)

Album: Complete Decca Recordings

Label: Decca / GRP

Me Myself and I

(Billie Holiday)

Album: The Lady Sings

Label: Proper

Tickle Toe

(Count Basie)

Album: Lester Young: Memorial Album

Label: Epic

After Theatre Jump

(Kansas City Seven)

Just You Just Me

(Lester Young)

Album: Lester Leaps Again

Label: Naxos

(I Dont Stand) A Ghost of a Chance

(Lester Young)

Album: The Complete Recordings of

Lester Young on Savoy

Label: Savoy

Taking A Chance On Love

(Lester Young)

Album: Complete Verve Recordings of

Lester Young

Label: Verve

Lester Leaps In

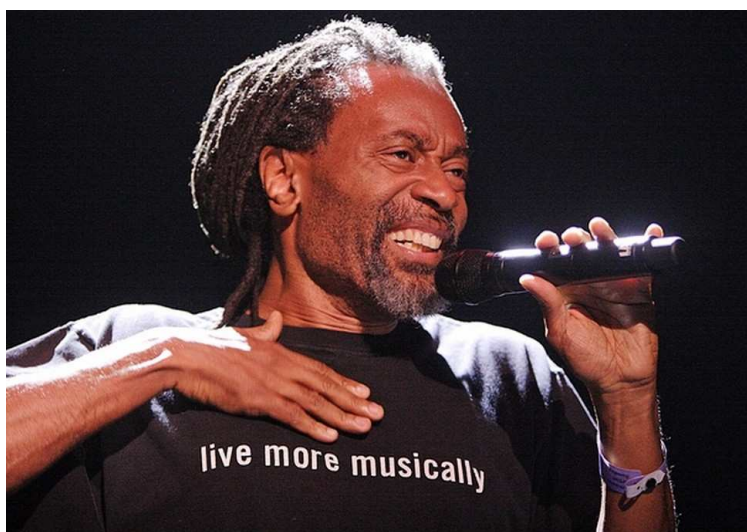
(Lester Young)

Album: In Washington DC Vol 2

Label: Pablo

Alyn Shipton laat op BBC Radio3 in het programma Jazz Library de volgens hem beste tracks horen van een jazzmusicus van naam, soms in samenspraak met een gast. Shipton is jazzcriticus van dagblad The Times en schreef boeken over Fats Waller, Dizzy Gillespie en Bud Powell.

DOWNBEAT READERS POLL VERVOLG

De volgens de Downbeat-lezers beste vocalist: Bobby McFerrin. Joke Schot maakte deze foto twee jaar geleden tijdens het North Sea Jazz Festival.

ZANGER 2010

1. Bobby McFerrin

2. Tony Bennett

3. Kurt Elling

4. Michael Bubl 

5. John Pizzarelli

ZANGERES 2010

1. Diana Krall

2. Esperanza Spalding

3. Cassandra Wilson

4. Diane Reeves

5. Gretchen Parlato

JAZZ ARTIST 2010

1. Chick Corea

2. Ahmad Jamal

3. Pat Metheny

4. Dave Brubeck

5. Herbie Hancock

BIGBAND 2010

1. Maria Schneider Orchestra

2. Dave Holland Big Band

3. Mingus Big Band

4. Count Basie Orchestra

5. Jazz at Lincoln Center Orchestra

JAZZ GROUP 2010

1. Dave Brubeck Quartet

2. Keith Jarrett Standards Trio

3. Wayne Shorter Quartet

4. Branford Marsalis Quartet

5. Dave Holland Sextet

ALBUM VAN HET JAAR 2010

1. Pat Metheny, 'Orchestrion' (Nonesuch)

2. Branford Marsalis Quartet, 'Metamorphosen' (Marsalis)

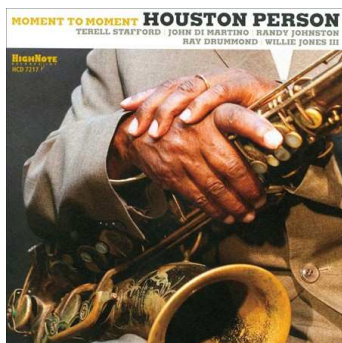
3. Dave Holland Octet, 'Pathways' (Dare2)

4. Keith Jarrett, 'Paris/London' (ECM)

5. Brad Mehldau, 'Highway Rider' (Nonesuch)

JAZZWEEK TOP DRIE

Datum: 22 november 2010

1. **Houston Person**
Moment to Moment
(HighNote)
2. **Denise Donatelli**
When Lights Are Low
(Savant)
3. **Clayton Brothers**
The New Song And Dance
(ArtistShare)

De JazzWeek Jazz Top Drie geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; (www.jazzweek.com).

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzblad voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden (jazzflits@gmail.com). **Eindredactie:** Lo Reizevoort en Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Paul Blair (New York), Hessel

• Fluitman, Bart Hollebrandse, Frank Huser, Hans Invernizzi, Peter J. Korten, Lex Lammen, Herman te Loo en Jan J. Mulder. **Fotografie:** Tom Beetz, Jaap van de Klomp en Joke Schot. **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Nieuwsdienst:** De nieuwsredactie van **JAZZFLITS** levert nieuwsberichten aan de bladen Jazzmozaïek en Jazz Bulletin, en aan de website www.twitter.com/jazzflits. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. **JAZZFLITS-website:** Henk de Boer. Het **JAZZFLITS-logo** is ontworpen door Remco van Lis. **Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.**

i277
JazzFlits

UITSLAG PRINSES CHRISTINA JAZZ CONOURS

Twogether: trotse winnaars van zowel een eerste prijs als de Publieksprijs. (foto: pr Prinses Christina Concours)

CATEGORIE 1 12 t/m 15 jaar

Eerste prijs: **Twogether**

Jérôme Cardynaals, 14 jr, Maastricht, drums, Simon Oslender, 12 jr, Aken, Hammondorgel.

Tweede prijs: **Floris Kappeyne** 14 jr, Den Haag, piano.
Stefan Bos 14 jr, Gaanderen, piano.

CATEGORIE 3 Conservatorium

Eerste prijs: **Alex Koo/Lennart Heyndels Trio**

Alex Derudder, 20 jr, piano; Lennart Heyndels, 20 jr, bas en Francesco De Rubeis, drums.

Matiss Cudars Trio

Matiss Cudars, 19 jr, gitaar; Lennart Heyndels, 20 jr, bas.

Tweede prijs: **Suzan Veneman** 20 jr, Groningen, trompet.

CATEGORIE 4 Bigbands

Eerste prijs: **Jazz Focus Big Band** o.l.v. Peter Guidi

Leerlingen van de Muziekschool Amsterdam.

Tweede prijs: **Bogerman Bigband** o.l.v. Anne Oosterhaven
Leerlingen van het Bogerman College, Sneek.

PUBLIEKSPRIJS

Twogether

Jérôme Cardynaals, 14 jr, Maastricht, drums en Simon Oslender, 12 jr, Aken, Hammondorgel.

AANMOEDIGINGSPRIJZEN

Jochem le Cointre Trio

Jochem le Cointre, 16 jr, Leeuwarden, piano; Jan Ruerd Oosterhaven, 19 jr, Groningen, bas; Mats Voshol, 20 jr, Amsterdam, drums; Yoran Aarssen 18 jr, Utrecht, altsaxofoon;

Bop This!

Gidon Nunes Vaz, trompet; Eelco van der Wel, saxofoon; Stefan Franssen, drums; Jelle van der Meulen, piano en Breno Leitholdt Viricimo, bas.